

gaa hjem. Forresten er det heller ikke saa behageligt under disse Forhold at blive transporteret pr. Jernbane til Kjøbenhavn; thi ikke en Gang saa Meget havde man tilovers for Arbeiderne, at man havde stillet Personvogne til deres Raadighed; de bleve transporterede i Godsvogne. Dette forekommer ikke mig at være videre human af Administrationen, dersom det virkelig forholder sig, som det er blevet meddelt mig — og jeg har meget alvorlig Grund til at tro, at det er særdeles paalidelige Kilder, jeg har mine Oplysninger fra. Men nu er det ikke alene saa, at der blev Lovet disse Arbeidere 25 Ore pr. Time om Eftermiddagen, og de, som vare udkommanderede og bleve affædigede, da de kom hjem, mente dog, de skulde have Betaling for den Tid, de havde anvendt, selv om de havde anvendt den til at kjøre frem og tilbage og ikke til at arbejde, idet Tiden dog var gaaet tabt. Men ikke desto mindre har man ikke givet dem det. De Arbeidere, som vare antagne Kl. 6—7 om Morgenen paa Kjøbenhavns Banegaard, fik, da de kom hjem Kl. 1½ à 2, 1 Krone à 1 Krone 20 Ore, medens de skulde have haft 1 Krone 40 Ore à 1 Krone 60 Ore. Formodentlig har man saa trukket den Tid fra, mens Underhandlingerne der ude stod paa, altsaa henregnet det til en Slags Striketid eller, hvad man nu vil kalde det, og det endstjøndt det var Folk, man havde antaget inde paa Kjøbenhavns Banegaard og havde kommanderet der ud, og som saaledes vare uden Skyld i Arbeidsstandsningen. Man har straffet dem paa to Maade: ved Afkortning i deres Løn og ved at affædige dem fra Arbeidet. Skjønt de tilbød at begynde igjen paa Kjøbenhavns Banegaard for samme Løn, som de havde haft før, 20 Ore pr. Time. Alt dette skete kun, fordi de havde negtet at optage et Arbeide, som deres Kammerater havde nedlagt, og da de bleve affædigede, blev det dem betydet, at det kunde ikke nytte, at de søgte Arbeide paa Kjøbenhavns Banegaard. Man straffer dem altsaa paa to Maader, og det forekommer mig dog haardt i Vinterens Tid. Det Samme var Tilfellet med dem, der bleve derude, saa vidt mig bekjendt. Om det var Tiden, da Underhandlingerne stod paa, eller den Tid, da Transporten ud og hjem foregik, men knappede dem af for, skal jeg naturligvis ikke kunne sige, men en Tid er der i alt Fald regnet fra; thi Arbeiderne antoges paa Kjøbenhavns Banegaard Kl. 6 Morgen, og fra den Tid til Middag skulde de have 1 Kr. 20 Ore. Kl. 8¼ vendte de tilbage, og da der for Eftermiddagstimerne skulde betales 25 Ore, vilde det for disse Timer udgjøre 2 Kr. 25 Ore, og i det Hele

skulde de have 3 Kr. 45 Ore, men de fik kun 3 Kr. for den samlede Arbeidstid, 15 Timer, altsaa kun 20 Ore pr. Time, til Trods for, at der var lovet dem 25 Ore for Eftermiddagstimerne. Forjaavidt disse Efterretninger ere fuldt paalidelige, hvad jeg har Grund til at tro, indtil jeg ser dem afkræftede ved fuldkomne Beviser, forekommer det mig at være en mindre betimelig Fremgangsmaade, naar man mener, at hvad Arbeiderne behøver, er Arbeide, da at afstnappe dem paa denne Maade, naar Vinterens Nød er kommen. Med Hensyn til, at man mente, at det kunde være rigtig at straffede Strikende, er det mig meddelt, at de oprindelig Strikende vare hovedsagelig Arbeidere, som havde været bestjættede paa Fæstningsarbejderne, altsaa Arbeidere, der have det overordentlig godt, efter hvad Krigsministeren har sagt os, og kunde tjene 4—5—6 Kroner om Dagen og sende Penge hjem til deres Familier; at de ikke vilde arbejde for det Halve, kan man vel ikke undre sig over. Det er jo ikke glædeligt for den ærede Indenrigsminister, at Krigsministeren saaledes kan sige, at hans Arbeidere have det bedre, men jeg vil haabe, at det Forhold kan blive forandret, idet jeg tillige haaber, at den ærede Krigsminister har Ret, naar han siger, at hans Arbeidere ere saa velstillede. Nu er der ganske vist Folk, som mene, at Jernbaner ere en temmelig unyttig Ting her i Verden, at de ere i høi Grad uproduktive. Vi have jo set det doceret i Regjeringens Organ „Berl. Tid.“, at Jernbaner ere ligesaa uproduktive og urentable som Fæstninger, og i Thinget her ovenover har en Valer, som tidligere, saa vidt jeg veed, har været Medlem af dette Thing, sagt, at han anser Jernbaner for at høre til de urentable og uproduktive Ting. For disse Folk kan det maaste se ud, som om det var ligegyldigt, om Jernbanerne bleve standsede i kortere eller længere Tid, men der er dog vist Medlemmer her i Thinget, som have en Følelse af, hvilken Betydning det har, naar Trafiken er standsset, hvad Nytte Jernbanerne ere til i Landet, hvilken Beføstning det volder Befolkningen, hver Gang de ere standsede, og jeg haaber ikke, at det er dem ligegyldigt, om en Standstning finder Sted, eller at det er deres Standpunkt, at man skal forsinke Trafiken for en Konflikt med Arbeiderne, der dreier sig om nogle saa Ore i Timebetaling. Jeg haaber, at det er disse Medlemmers og hele Thingets Standpunkt, at man bør fremme Rydningen af Banerne i saa stor Udstrækning som muligt og gjøre Alt, hvad man fornaar, for at Trafiken saa hurtig som muligt kan blive gjenoptagen til Gavn for Borgerne i Landet. Naar man staar